

В. В. Гавриленко

Новоаврамівка

НОВОАВРАМІВКА (до 1787 – Усова Аврамівка, 1787 – серед. 19 ст. – Нова Аврамівка) – село Лубенського (до липня 2020 – Хорольського) району Полтавської області. 2016 з Новоаврамів. (підпорядк. села Мала Попівка, Попівка), Грушин. (Бубереве, Кулиничі, Широке) та Ковалів. (Барилоче, Мелюшки) сільс. рад утвор. Новоаврамів. сільс. об'єднану територ. громаду (137,2 км², 2632 особи), що 2020 була зарахована до Хорол. громади. Н. знаходиться на лівому березі р. Хорол (притока Псла, бас. Дніпра), за 107 км від обл. центру, 15 км від м. Хорол, 22 км від залізнич. ст. Хорол і 6 км від автомобіл. шляху Київ–Харків. Площа 3,98 км². За переписом насел. 2001, проживали 1064 особи; станом на 1 січня 2020 – 908 осіб; переважно українці. Вперше згадується 1766 як Усова Аврамівка у зв'язку із будівництвом Вознесен. церкви (1965 зруйновано, 2002 відновлено). Село входило до Хорол. сотні Миргород. полку. 1781–95 – у складі Київ., 1795–96 – Катеринослав. намісництв; 1796–1802 – Малорос., 1802–1925 – Полтав. губ.; 1781–1923 – Хорол. пов. 1781 було 190 хат. 1795 працювали 19 вітряків. 1859 було 239 дворів, проживали 1858 осіб; 1863 – відповідно 239 і 1947; 1910 – 272 і 1712. 1840 відкрито церк.-парафіял., у 1860-х рр. – земську школи. Від 1861 – волос. центр. На поч. 20 ст. діяли чотирикласна школа, б-ка, церква. Мешканці займалися різними ремеслами, зокрема ковальством, теслярством, столярством, ткацтвом, кравецтвом. Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. 1923 у межах Лубен. округи (1930 ліквідовано) з Хорол., Новоаврамів. і Єньків. волостей утвор. Хорол. р-н (2020 ліквідовано). 1932–37 – у складі Харків., від 1937 – Полтав. обл.; від 2020 – Лубен. р-ну. Жит. потерпали від голодомору 1932–33 (встановлено імена 250-ти жертв), зазнали сталін. репресій. Від 13 вересня 1941 до 19 вересня 1943 – під нім. окупацією. Нацисти створили концентрац. табір тимчас. утримання в'язнів. Діяло рад. підпілля. На фронтах 2-ї світової війни воювали 357 воїнів-земляків, з них 176 загинули (встановлено пам'ятник). Є брат. могила рад. воїнів-визволителів. Відкрито пам'ят. знак «Катюша». Станом на 1 жовтня 1943 проживали 1427 осіб. Згодом споруджено цегел. завод (працює донині), розпочато виготовлення черепиці, шиферу та залізобетон. конструкцій. 1947–76 місц. колгосп очолював Герой Соц. Праці І. Мовчан. За період його роботи госп-во 9 разів брало участь у ВДНГ СРСР, а за високі досягнення було нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора. Від 1957 видавали г. «Червона зірка». 1990 мешкали 1210 осіб. Нині у Н. – ліцей (2004–18 – г-зія), дитсадок; Будинок культури, б-ка; амбулаторія заг. практики сімей.

медицини. 1959 з ініціативи учителя Ф. Могиленка (2019 на його честь відкрито мемор. дошку) на громад. засадах створ. перший на Полтавщині істор.-краєзн. музей, якому 1968 присвоєно звання «народний». Ще до рад.-нім. війни в селі був створений аматор. хор, із учасників якого пізніше О. Артамонов організував фольклорно-етногр. ансамбль «Прихоролля». 1970 колектив був удостоєний звання «народний», а від 1974 ним керує Заслужений працівник культури України А. Демент. Від 1938 веде свою історію духовий оркестр, що 2003 також отримав звання «народний». У різні роки ним керували І. Астаф'єв, І. Тимошенко, В. Ганзенко та М. Ванжа; від 1994 – О. Ганзенко. Охороняють пам'ятку природи місц. значення дуб черешчатий (бл. 300 р., вис. 25 м, охоплення стовбура понад 4 м). Серед видат. уродженців – драматург З. Прокопенко; самобут. художник В. Іващенко (2014 його роботи увійшли до альбому-каталогу Полтав. обл. фестивалю художників-аматорів ім. Г. Ксьонза), Заслужений працівник культури України О. Сухацький (упродовж 25-ти р. виступав у ролі М. Гоголя на Сорочин. ярмарку); учасник 2-ї світової війни, Герой Радянського Союзу І. Третяк.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Анісімова С. Я розповім вам про свій край // Вісті Хорольщини. 2014, 31 жовт.

Бібліографічний опис:

Новоаврамівка / В. В. Гавриленко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-73350>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).